

Sygn. akt V CSK 289/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku E. G.
przy uczestnictwie P. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od postanowienia
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 4 lutego 2014 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od wnioskodawczynie na
rzecz uczestnika kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie E. G. wniosła o ustanowienie na będącej jej własnością nieruchomości położonej w K. służebności przesyłu na rzecz P. Spółki Akcyjnej (obecnie P. Spółki Akcyjnej w K.) za wynagrodzeniem w kwocie 216 384 zł.

Postanowieniem z dnia 20 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w C. oddalił wniosek, uwzględniając zarzut zasiedzenia z dniem 1 stycznia 1985 r. przez poprzednika prawnego uczestnika służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, której dotyczy wniosek. Apelację wnioskodawczynie od tego postanowienia Sąd Okręgowy w B. oddalił orzeczeniem z dnia 4 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że w przypadku skutecznego podniesienia zarzutu zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu, art. 305¹ k.c. nie znajduje

zastosowania. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu nabył przez zasiedzenie poprzednik prawny uczestnika.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni wskazała, że zaskarża postanowienie Sądu Okręgowego wydane „w przedmiocie oddalenia apelacji”, zarzuciła naruszenie art. 285 § 2 k.c., art. 305¹ k.c., art. 176 k.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), przytoczenie podstaw kasacyjnych wraz z uzasadnieniem (pkt 2) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany (pkt 3).

Jednoznaczne sformułowanie wymagań dotyczących zakresu zaskarżenia i zakresu wniosku kasacyjnego powoduje, że pominięcie w treści skargi ich oznaczenia stanowi istotne wady skargi kasacyjnej, których nie można usunąć w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych. Wady te skutkują odrzuceniem skargi *a limine* (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., V CZ 26/08, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009 r., II UZ 9/09, OSNP 2010, nr 21-22, poz. 276).

Skarżąca nie sprecyzowała zakresu zaskarżenia, ponieważ sformułowanie „zaskarżam postanowienie Sądu Okręgowego (...) w przedmiocie oddalenia apelacji” nie wyjaśnia, czy zaskarżenie obejmuje całe orzeczenie czy jego część. Wniosek kasacyjny natomiast ogranicza się do stwierdzenia „wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia” i nie może być uznany za realizację obowiązku przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Na wniosek uczestnika zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oraz § 2 i § 7 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).